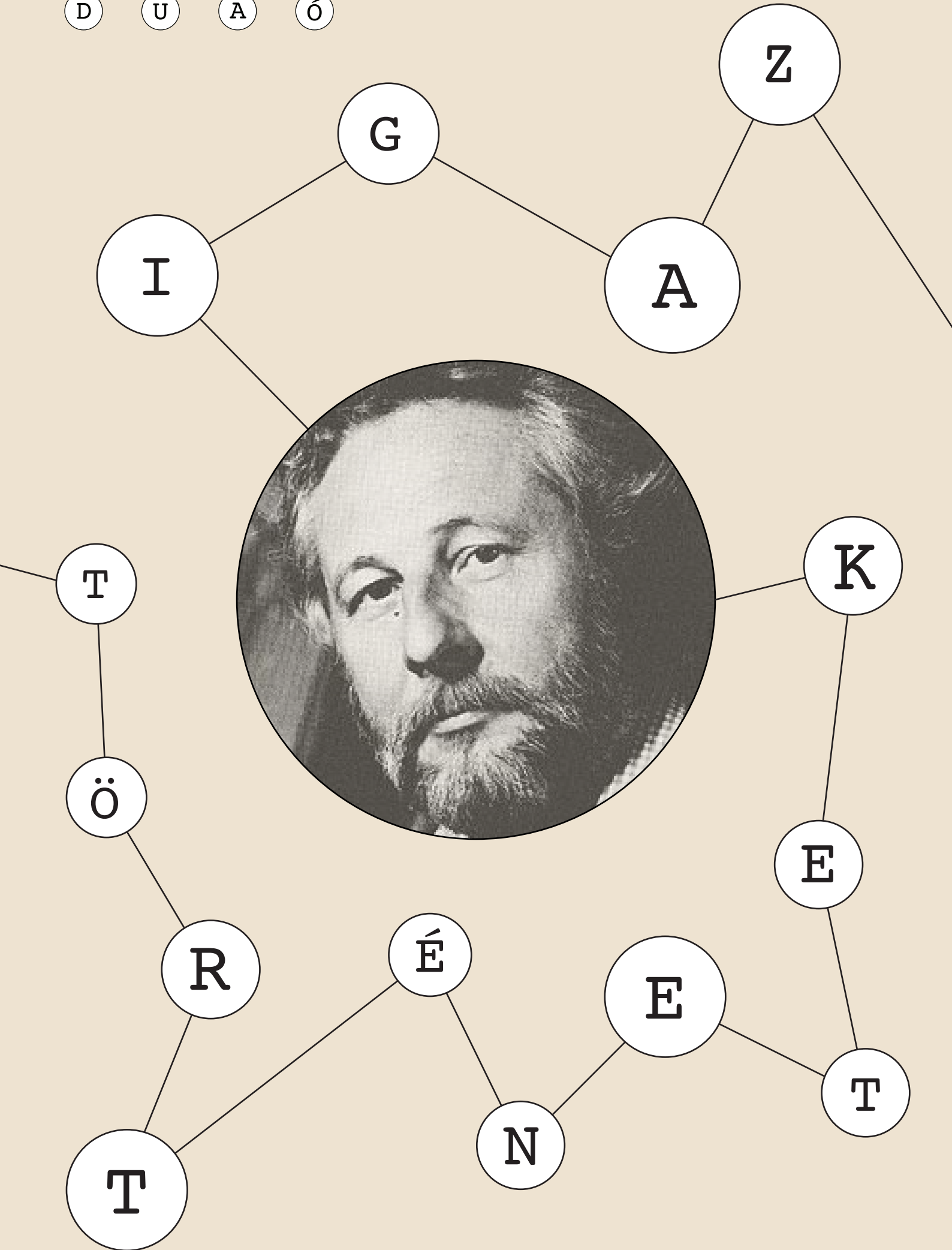
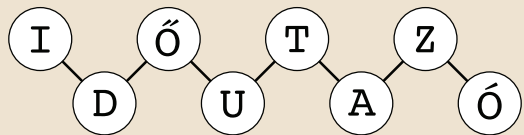

I Ó T Z
D U A Ó

Szakonyi Károly

(szül. 1931-)

Budapesten született 1931. október 26-án. A család Sopron megyéből származik, nagyapja uradalmi cseléd, parádés kocsis volt Zsirán, apja Fülesről került föl pincérnek a fővárosba, majd vendéglősök lettek a Dob utcában. Családi neve Németh volt, anyai nagyanyja szülőfalujának neve után választotta előbb írói névként, első novellája megjelenésekor, majd 1963-ban polgári névként is a Szakonyi nevet.

Szakonyi Károly

Tanulmányait a Szív utcai Elemi Népiskolában kezdte, majd a VII. kerületi Madách Imre Gimnáziumban tanult. A VI. osztály után kimaradt, felvételizett a Színművészeti Főiskolára, színész szakra. Nem vették fel. Ekkor a Repülőtisztai Főiskolára jelentkezett. Kérelmét elutasították, viszont behívták tényleges katonai szolgálatra, Piliscsabára. Kétévi szolgálat után szerelt le, őrzetőként.

Segéd munkás lett a MEGÉV mezőgazdasági gépértékesítő vállalatnál, majd csomagoló, raktáros. Egy idő után anyagbeszerző, kocsikísérő; majd a vállalat vidéki, kecskeméti telepén telepvezető. 1954 tavaszán „racionalizálták”, a Belügyminisztériumba került polgári alkalmazottnak. Ezután a Zuglói Kötöttáru Gyárban betanított munkás, nyolc gépen dolgozott. Éjszaka a gépek mellett Balzacot olvasott, s más olcsó könyvtári könyveket. 1956–57-ben betanított munkás a Dekorációs Vállalatnál, majd a Képzőművészeti Alap rézkarcügynöke (egy darab rézkarcot sem adott el). Ezután az SZTK-nál betegellenőr; 1958 augusztusától novemberéig a Budapesti Hajtóműgyár anyagmozgató segéd munkása.

Az Egressy Klubban ismeri meg kortársait, barátait, Szabó Istvánt, Kiss Dénest, Csukás Istvánt, Kárpáti Kamillt. Sorra jelennek meg novellái, az Élet és Irodalomban, a Jelenkorban, a Pest Megyei Hírlapban, a rádióban, a Népszavában, az Új Írásban, a Kortársban. Első kötetét a Magvető Kiadó jelenteti meg, 1961-ben.

Miniszteri engedéllyel egyetemre jár, magyar-népművelő szakra, Szabó Istvánnal, Kertész Ákossal – de hamarosan kimarad. 1963 januárjától dramaturgiai ösztöndíjas a Nemzeti Színháznál. Megírja első drámáját, az Életem, Zsókat. Ettől kezdve élete a színház világához kötődik. 1966-ig a Nemzeti Színház, 1975-től 1978-ig a Miskolci Nemzeti Színház, 1982-től 1988-ig a győri Kisfaludy Színház, 1989-től a pécsi Nemzeti Színház, 1993-tól a debreceni Csokonai Színház dramaturgja és címzetes örökös tagja. Közben 1984-től 1990-ig a Magyar Nemzet munkatársa.

Elbeszélései, regényei mellett sorra mutatják be drámáit, tévéjátékait, színpadi adaptációit. Gyakran hangzanak el rádiójátékai, és a hetvenes évektől kibontakozik gazdag tárcaírói munkássága.

FORRÁS: <http://www.pim.hu>

Részlet Farkas László életrajzából.

